

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Trg sv. Petra
Srijeda, 15. studenoga 2023 r.

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 26. Navještaj je radost

Draga braćo i sestre,

Nakon što smo upoznali neke od svjedoka navještaja Evanđelja, želim sažeti ovaj ciklus kateheza o apostolskom žaru u četiri točke, nadahnjujući se na apostolskoj pobudnici *Evangelii gaudium*, koje se ovog mjeseca navršava deset godina od objavljivanja. Prva točka, na koju ćemo se danas osvrnuti, naprosto se ne može ticati stava o kojemu ovisi sadržaj evangelizacijskog čina, a to je *radost*. Kršćanska je poruka, kao što smo čuli iz riječi koje anđeo upućuje pastirima, navještaj „velike radosti“ (Lk 2, 10). A koji je razlog tome?

Neka dobra vijest, iznenađenje, dobar događaj? Mnogo više od toga – to je Osoba: Isus! Isus je radost. On je Bog koji je postao čovjekom i došao među nas! Nije dakle pitanje, draga braćo i sestre, *treba* li ga navješćivati, nego *kako* ga navješćivati, a odgovor na to „kako“ je radost. Ili naviještamo Isusa s radošću ili ga ne naviještamo, jer drugi način naviještanja Isusa ne može donijeti pravu Isusovu stvarnost.

Eto zašto nesretan kršćanin, tužan kršćanin, nezadovoljan kršćanin ili, još gore, ogorčen i mrzovoljan kršćanin nije vjerodostojan. Takav će govoriti o Isusu ali mu nitko neće vjerovati!

Jednom mi je prilikom neka osoba, govoreći o tim kršćanima, rekla: „To su kršćani tupog izraza lica!“, to jest ne izražavaju ništa, takvi su, a radost je bitna. Bitno je budno paziti na svoje osjećaje. U evangelizaciji je na djelu besplatnost, zato što proizlazi iz punine, a ne iz pritiska. A kad se provodi evangelizaciju – želi se to činiti ali se u tome ne uspijeva – na temelju ideologija, to nije evangelizacija, to nije evanđelje. Evanđelje nije ideologija: Evanđelje je navještaj, navještaj radosti. Sve ideologije su hladne. Evanđelje ima toplinu radosti. Ideologije se ne znaju smijati, Evanđelje je pak osmijeh, izmamљуje ti osmijeh na lice zato što ti Radosnom viješću dotiče dušu.

Isusovo rođenje, u povijesti kao i u životu, početak je radosti. Sjetite se onoga što se dogodilo učenicima iz Emausa koji od radosti nisu mogli vjerovati, i, zatim, svih učenika zajedno, kad Isus dolazi u dvoranu Posljednje večere, nisu mogli vjerovati od radosti (usp. *Lk* 24, 13-5). Radosti da imaju među sobom uskrslog Isusa. Susret s Isusom uvijek ti donosi radost i ako to nije slučaj s tobom, nije pravi susret s Isusom.

To Isus čini s učenicima, govori nam da *prvi koje treba evangelizirati jesmo mi kršćani*, mi. I to je važno.

Uronjeni u današnje brzo i konfuzno ozračje, i mi bismo mogli otkriti kako živimo vjeru sa slabim osjećajem odricanja, uvjereni da se Evanđelje više ne sluša i da se više ne isplati zalagati se oko njegova navješćivanja. Mogli bismo čak biti u napasti da pustimo “druge” da idu svojim putem. No, upravo je to trenutak da se vratimo Evanđelju kako bismo otkrili da je Krist „uvijek mlad i stalni izvor novosti“ (*Evangelii gaudium*, 11).

Tako se, poput te dvojice iz Emausa, vraćamo svakodnevnom životu s entuzijazmom nekoga tko je pronašao blago: njih su dvojica bili radosni zato što su našli Isusa i on im je promijenio život. I otkriva se da je svijet prepun braće i sestara koji iščekuju riječ nade. Evanđelje se iščekuje i danas: današnji čovjek baš kao i ljudi svih vremena. Treba ga i civilizacija programirane nevjere i institucionalizirane sekularnosti; štoviše, poglavito društvo koje napušta opustošene prostore religijskog smisla, treba Isusa. To je povoljan trenutak za naviještanje Isusa. Stoga želim svima još jednom reći: „Radost evanđelja ispunja srca i čitav život svakog onog koji susretne Isusa. Oni koji prihvate njegovu ponudu spasenja oslobođeni su od grijeha, žalosti, duhovne praznine i usamljenosti. Sa Isusom Kristom radost se uvijek iznova rađa“ (*isto*, 1). Ne zaboravimo to. I ako netko od nas ne primjećuje tu radost, neka se upita je li našao Isusa. Unutarnja radost. Evanđelje ide ruku pod ruku s radošću, uvijek, to je veliki navještaj. Pozivam svakog kršćanina – na kojem god mjestu i u kojoj god da se situaciji nalazio – da obnovi već danas svoj susret s Isusom Kristom. Neka svatko od nas odvoji malo vremena i kaže u sebi: „Isuse, Ti si u meni. Želim te susresti svakoga dana. Ti si Osoba, a ne ideja. Ti si suputnik, a ne program. Ti si Ljubav koja rješava mnoge probleme. Ti si početak evangelizacije. Ti si Isuse, izvor radosti!“ Amen.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Posljednji tjedni liturgijske godine pozivaju nas na osjećaj kršćanske nade. U toj perspektivi pozivam vas da uvijek imate na umu značenje i vrijednost svakodnevnih iskustava, pa čak i kušnji, misleći na to kako „Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube“ (*Rim* 8, 28).

Molimo, braćo i sestre, za mir, posebno za mučeničku Ukrajinu koja silno trpi, a zatim u Svetoj Zemlji, u Palestini i Izraelu, i ne zaboravimo Sudan koji toliko trpi, i mislimo na sve krajeve gdje se vodi rat, toliko je ratova! Molimo za mir: svaki dan, neka si svatko odvoji malo vremena i moli za mir. Želimo mir.